

بررسی اثرات ایجاد کمپینگ‌های گردشگری در شهر اصفهان

*¹ ندا نادعلی² سعید موحدی

۱- کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی توریسم، دانشگاه اصفهان.

۲- استادیار گروه جغرافیا و هیدرولوژی، دانشگاه اصفهان.

* مسئول مکاتبات. پست الکترونیک: neda.nadeali@yahoo.com

چکیده

صنعت گردشگری یکی از متنوع‌ترین و در عین حال فراگیرترین مشاغل محسوب می‌گردد به طوری که علاوه بر اشتغال‌زایی منجر به گردش مالی بی نظیری در دنیا شده و عامل مهمی برای پیشرفت و تکامل فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی کشورها محسوب می‌شود. یکی از مهمترین مسائل در تصمیم‌گیری برای سفر، وضعیت اقامتگاه از دو جهت قیمت و رفاه برای گردشگر می‌باشد. امروزه در کشورهای پیشرفته دنیا به ویژه آمریکا برای گردشگران امکانات ویژه‌ای تحت عنوان محیط‌های کمپینگ در نظر گرفته شده است. استان اصفهان به عنوان یکی از زیباترین و پر جاذبه‌ترین استانهای ایران با وجود دارا بودن ظرفیت بالا برای جذب گردشگر، سعی در رسیدن به اهداف توسعه پایدار گردشگری با برنامه‌ریزیهای علمی را دارد. این تحقیق با هدف بررسی ایجاد کمپینگ‌ها در شهر اصفهان به روش توصیفی، تحلیلی و میدانی همراه با پخش پرسشنامه به کارشناسان و گردشگران انجام شد. نتایج نشان داد که ایجاد کمپینگ‌های گردشگری در شهر اصفهان می‌تواند باعث جذب و ساماندهی گردشگران و نیز ساماندهی فضایی و کالبدی شهر گردد. همچنین ایجاد کمپینگ‌های گردشگری موجب کاهش ترافیک درون شهری، آلودگی هوای افزایش ماندگاری گردشگران خواهد شد.

واژه‌های کلیدی: توریسم، توریست، کمپینگ‌های گردشگری، شهر اصفهان.

مقدمه

توريسم به عنوان صنعت نوظهور عصر جديد به يكى از اركان اصلی اقتصاد تجاري جهان تبديل شده است. بسياری از كشورها اين صنعت پويا را به عنوان منبع اصلی درآمد، اشتغالزايی، رشد بخش خصوصی و توسعه ساختار زيربنایي قلمداد می‌نمایند (Gee, 1997). مهمترین عنصر در گردشگري، جاذبه‌های مقصد می‌باشند. جاذبه‌ها منبع انرژي‌زا و قدرت دهنده سистем گردشگري‌اند و نیروهای کششی یا جذب کننده گردشگران محسوب می‌شوند و اصولاً بدون وجود جاذبه‌های طبیعی، علمی و فرهنگی ایجاد تقاضا برای مقصد و جذب گردشگران دشوار است (Doswell, 1997). برای توسعه گردشگري وجود عوامل مهمی نظير جاذبه‌های گردشگري تاریخی، فرهنگی، تفریحی و طبیعی و تأسیسات و امکانات روبنایي و زیر بنایي از قبیل شبکه حمل و نقل، اقامتگاهها و مراکز پذیرايی ضروري است و بدون آنها حتی با داشتن بهترین جاذبه‌های طبیعی و تاریخی جهان نمی‌توان انتظار رشد اين صنعت را داشت (قره‌نژاد، ۱۳۸۸). کمپینگ يكى از محبوب‌ترین فعالیتهای تفریحی امروزی در جهان غرب است. کمپینگها قدیمی‌ترین شکل اقامتگاه در جهان هستند. در اواسط قرن بیستم کمپینگها برای ارتباط مستقیم توریستها با طبیعت (مناطق جنگلی، سواحل و جزایر) پیشنهاد شدند به نحوی که در این کمپینگها امکانات رفاهی نظير پارکینگ و سائط نقلیه، چادر و سایر تجهیزات مورد نیاز گردشگران قرار داشت. در هیمن زمان کمپینگهاي مدرن توریستی که دارای امکاناتی مانند اقامت، پذیرايی و سرگرمی، غذای سالم و طبیعت جذاب بودند، شکل گرفتند. امروزه هدف طراحی و ایجاد سکونتگاههایی است که بتواند فضول توریستی را افزایش داده و در بازاریابی موفق عمل نمایند (Gracan et al., 2010).

صنعت گردشگري نظام منسجمی است که عناصر آن لازم و ملزم یکدیگر می‌باشند. بدین مفهوم که اگر چه اسکان در اقامتگاهها، هدف اصلی یک گردشگر نیست اما بدون وجود امکانات، رغبتی برای بازدید از یک جاذبه ایجاد نمی‌شود (رنجریان و زاهدی، ۱۳۸۴). ارائه خدمات توریستی و فراهم نمودن امکانات نیازمند تأسیسات توریستی نظير اقامت، پذیرايی و تجهیزات حمل و نقل و ارتباطات می‌باشد (رضوانی، ۱۳۷۴). تسهیلات اقامتی از جمله امکانات لازم و زیربنایي گردشگري محسوب می‌شوند و باید پاسخگوی تقاضای مسافرینی باشند که به مقاصد توریستی مسافرت می‌کنند و اهمیت دادن به آنها می‌باشد مورد توجه دولت و بخش خصوصی قرار گیرد (تقوایي و اکبری، ۱۳۸۷). محل اقامت عموماً يكى از مسائل مهم در تصمیم‌گیری گردشگران با توجه به سطح درآمد، شغل، تعداد افراد خانواده، فرهنگ، موقعیت اجتماعی و هدف از مسافرت می‌باشد (مهندسان مشاور هفت شهر، ۱۳۸۶). تنوع اقامتگاهها در یک منطقه به لحاظ کیفیت و قیمت موجب جذب گروههای بیشتر گردشگران می‌شود (رضوانی، ۱۳۷۴). استان اصفهان به عنوان يكى از قطب‌های مهم گردشگري کشور از بستر و پتانسیل‌های متنوع و گستره‌ده گردشگري برخوردار می‌باشد و شهر اصفهان به عنوان يكى از پر جاذبه‌ترین شهرهای گردشگري مطرح است تا آنجا که اين شهر را به عنوان يكى از هفت شهر برتر گردشگري جهان به حساب می‌آورند (کاظمي، ۱۳۸۹).

شهر بیش از ۷۵ درصد از امکانات و تسهیلات مربوط به اقامتگاه‌ها، تأسیسات، تسهیلات و امکانات توریستی استان را به خود اختصاص داده ولیکن با توجه به نیازهای فزاًینده از امکانات اقامتی، مراکز پذیرایی و تأسیسات گردشگری مطلوبی برخوردار نیست (بیک محمدی، ۱۳۸۶).

زمانی فراهانی (۱۳۷۹) اظهار داشت که جاذبه‌های گردشگری به تنها ی موجب سفر یا رونق این صنعت نمی‌شوند بلکه می‌باشد به خدمات اقامتی گردشگران توجه گردد. اکبری و جمشیدی (۱۳۸۳) در بررسیهای خود به این نتیجه رسیدند که برای توسعه صنعت گردشگری، علاوه بر وجود جاذبه‌های گردشگری اعم از تاریخی، فرهنگی، تفریحی و طبیعی، وجود تأسیسات و امکانات زیرساختی نیز لازم است. پاپلی‌یزدی (۱۳۸۶) بیان نمود که رابطه مثبتی بین افزایش کمی و کیفی زیرساخت‌ها و تعداد گردشگران وجود دارد. گیلمور^۱ (۲۰۰۲) حفظ، نگهداری، مرمت، توجه بیشتر به جاذبه‌های گردشگری، تأکید بر استفاده از معماری سنتی در ساخت اماكن گردشگری و ایجاد زیرساخت‌های مناسب را در افزایش ورود گردشگران و توسعه صنعت گردشگری موثر عنوان نمود. ویلیامز^۲ (۲۰۰۶) اماكن تاریخی و آثار باستانی، تسهیلات اقامتی و دفاتر بازاریابی و اطلاع رسانی را از عوامل مؤثر در توسعه صنعت گردشگری عنوان کرد. گرakan و همکاران^۳ (۲۰۱۰) در مطالعات خود به این نتیجه رسیدند که افزایش ماندگاری توریست‌ها و طولانی شدن فصل گردشگری منوط به غنی‌سازی کمپینگ‌ها از طریق تنوع برنامه‌ها، افزایش خدمات و تغییر شکل ساختار کیفی کمپینگ‌ها و تطبیق آن با استانداردهای اروپا می‌باشد. این تحقیق با هدف بررسی ایجاد کمپینگ‌ها در شهر اصفهان انجام شد.

روش تحقیق

این پژوهش از نوع کاربردی، توصیفی - تحلیلی و همبستگی است که در آن داده‌ها و اطلاعات به روش کتابخانه‌ای و میدانی همراه با پخش پرسشنامه جمع‌آوری شدند. در این روش پرسشنامه‌ها در بین متخصصان گردشگری، کارشناسان و مسئولان سازمانها و ادارات شهر اصفهان و گردشگران توزیع شد. جامعه آماری تحقیق تعداد ۶۲۰۹۴۷ نفر از گردشگران شهر اصفهان تا پایان سال ۱۳۸۸ و تعداد ۴۰ نفر از متخصصان گردشگری، کارشناسان و مسئولان سازمانها و ادارات شهر اصفهان بوده‌اند که براساس فرمول کوکران تعداد نمونه مورد نظر برای گردشگران ۳۲۲ نفر و برای گروه متخصصان و کارشناسان به دلیل حجم کم جامعه ۴۰ نفر در نظر گرفته شد. با انجام مطالعات مقدماتی، ضریب آلفای کرونباخ گردشگران ۰/۶۶۵ و متخصصان و کارشناسان ۰/۷۶۲ تعیین گردید. در نهایت نیز داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری Spss مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

1- Gilmore

2- Williams

3- Gracan et al.

منطقه مورد مطالعه

استان اصفهان با مساحت ۱۰۷۰۱۵ کیلومتر مربع ۱۵ درصد از سطح کشور را به خود اختصاص داده است. براساس آخرین تقسیمات کشوری، این استان دارای ۲۱ شهرستان و ۹۲ شهر به مرکزیت شهر اصفهان می‌باشد. شهر تاریخی اصفهان در محدوده جغرافیایی ۵۱ درجه و ۳۹ دقیقه و ۴۰ ثانیه طول شرقی و ۳۲ درجه و ۳۸ دقیقه و ۳۰ ثانیه عرض شمالی قرار دارد (آمارنامه شهر اصفهان، ۱۳۸۸). ارتفاع این شهر از سطح دریا ۱۵۸۰ متر می‌باشد (شفقی، ۱۳۸۱). اصفهان اولین شهر کشور به لحاظ توانمندیهای گردشگری، دومین شهر صنعتی و سومین مادر شهر کشور از نظر جمعیت به شمار می‌آید که در محدوده ایران مرکزی و در ناحیه بیابانی و نیمه بیابانی قرار گرفته است. شهر اصفهان دارای دو محور طبیعی و فرهنگی است که اساس آن را تشکیل می‌دهند. زاینده رود در جهت غربی-شرقی به عنوان محور طبیعی و چهار باغ در جهت شمالی-جنوبی به عنوان محوری فرهنگی و مصنوعی محسوب می‌شوند (زنگی آبادی و رخشانی نسب، ۱۳۸۸). این شهر در غرب به وسیله کوههای سید محمد، محمودآباد و آتشگاه، در شرق توسط توده کوهستانی کم ارتفاع حمام، سین بندی و گورت و در جنوب بوسیله کوه صفه و شاه کوه محدود شده است (هنرف، ۱۳۷۶). اصفهان از نظر آب و هوایی دارای آب و هوای گرم و خشک بوده و دارای رژیم بارندگی مدیترانه‌ای است. بیشترین میزان بارندگی مربوط به فصل زمستان با ۵۲/۴ درصد و کمترین میزان آن مربوط به فصل تابستان با ۲/۳ درصد می‌باشد. براساس خصوصیات باد غالب و توزیع سرعت باد در شهر اصفهان، جهت باد غالب در اکثر ماههای سال غربی است (آمارنامه شهر اصفهان، ۱۳۸۸).

در سالهای اخیر تغییراتی در برخی مناطق شهرداری اصفهان صورت گرفت به نحوی که به دلیل تفکیک منطقه ۸ به مناطق ۸ و ۱۲، منطقه ۵ به مناطق ۵ و ۱۳ و منطقه ۷ به مناطق ۷ و ۱۴، تعداد مناطق شهرداری اصفهان به ۱۴ منطقه در سال ۱۳۸۸ افزایش یافت. همچنین آمارها نشان می‌دهد از جمعیت ۱۸۱۵۰۰۰ نفری اصفهان منطقه ۲ با ۵۶۰۲۸ نفر کمترین و منطقه ۸ با ۲۰۵۴۳۷ نفر بیشترین جمعیت را به خود اختصاص داده‌اند (آمارنامه شهر اصفهان، ۱۳۸۸).

مبانی نظری گردشگری

بورمن (۱۹۳۱) جهانگردی را چنین تعریف نمود که جهانگردی مجموعه مسافرت‌هایی را در بر می‌گیرد که به منظور استراحت، تفریح، تجارت یا شرکت در مراسم خاص انجام گیرد. بدیهی است کسانی که اقدام به مسافرت‌های شغلی منظمی بین محل کار و زندگی خود می‌کنند، مشمول این تعریف نمی‌شوند. در بعد جغرافیایی گردشگری عبارتست از گذران اوقات فراغت یا تفریح که مستلزم غیبت شبانه از مکان مسکونی عادی است در بعد اجتماعی نیز گردشگری فصل مشترک زندگی عادی ساکنان بومی و غیر عادی گردشگران را در بر می‌گیرد. در تعریف

کلی تر گردشگری عبارت است از هر آنچه به گردشگران و خدمات به آنان مربوط می‌شود. این تعریف همه فعالیتهای مربوط به فرآیند جذب گردشگران و پذیرایی از آنان، سازمانهای مسافرتی، دولتهای مبدأ، دولتهای میزبان و مردم محلی را در بر می‌گیرد. از دیدگاهی دیگر گردشگری عبارت است از مطالعه انسان دور از محل سکونت معمولی اش (کاظمی، ۱۳۸۹).

کمپینگ‌های گردشگری

ارائه یک تعریف مشخص و دقیق برای کمپینگ مشکل است زیرا کمپینگ‌ها اقامتگاه‌های ویژه‌ای هستند که در مناطق خاص ساخته شده و شیوه ساخت، طراحی و امکانات آن بستگی به شرایط و ویژگیهای منطقه دارد. واژه کمپ از واژه لاتین Campus به معنی زمین رو باز یا صحراء گرفته شده و کمپینگ را محلی معرفی می‌نمایند که یک فرد، خانواده، گروه و یا حتی یک واحد نظامی ممکن است در آنجا اقامت کنند. کمپینگ می‌تواند هر مکان طبیعی را شامل گردد اما به طور معمول کمپینگ‌ها محدوده‌های نسبتاً وسیعی از سطوح زمین باز هستند که فضاهای متنوعی را جهت استقرار افراد در چادرها، کلب‌ها و ساختمانهای موقت در بر می‌گیرند (Williams, 2006). Ebert در سال ۱۹۶۲ کمپینگ را محل سکونت قابل حمل مصرف کننده به مدت موقت، به منظور استراحت در فضای آزاد تعریف می‌نماید (محبوبه‌ای، ۱۳۷۵).

با وجود گذشت چندین دهه از شکل‌گیری کمپینگ‌ها هنوز در کشور ما چندان به این مسئله پرداخته نشده است. به دلیل ظرفیت بالای کشور از نظر امکان جذب گردشگران خارجی و همچنین روند رو به رشد تقاضای سفر در بین اقشار جامعه با سلایق گوناگون، ضرورت برنامه‌ریزی و طراحی چنین فضاهایی به شدت احساس می‌شود. با گسترش روز افرون صنعت گردشگری در جهان نیازمندیهای این صنعت نیز در حال تحول است. فراوانی و تنوع در صنعت گردشگری، سیاستها و راهبردهای این صنعت را به سمت تنوع بخشی در ارائه خدمات گردشگری رهنمون نموده است. در این میان تنوع در ارائه خدمات اقامتی کوتاه مدت به گردشگران از اهمیت بسزایی برخوردار است به طوری که ضمن جذب طیف وسیعتری از گردشگران، کیفیت متنوعی از خدمات اقامتی را در اختیار آنها قرار می‌دهد. در کشورهای پیشگام صنعت توریسم با وجود برخورداری از زنجیره‌های گستره‌ای از هتل‌ها، متل‌ها و سایر فضاهای اقامتی، کمپینگ‌ها با تعریف مشخصی از خدمات اقامتی برای گردشگران پیش‌بینی شده‌اند. مکانیابی کمپینگ‌ها بر مبنای امکان دسترسی آنها به نقاط جاذب طبیعی، تاریخی، مذهبی، ورزشی و غیره صورت می‌گیرد. اهمیت این مسئله تا آنجایی است که موجب شکل‌گیری کمپینگ‌های تخصصی گردیده است. در کشورهای اروپایی مدت زمان فعالیت کمپینگ‌ها ۶ الی ۹ ماه در سال بوده و با توجه به ویژگیهای اقامتی به علاقمندان و گردشگران معرفی می‌شوند. نقش کمپینگ‌ها در صنعت گردشگری در سه سطح اقتصاد گردشگری، توزیع و پراکنش

گردشگر در نقاط مختلف و ارائه فضاهای کالبدی مناسب بصورت ترکیب فضاهای سربسته و روباز بروز می‌کند. این ویژگیها و خصوصیات بر نحوه آرایش فضایی کمپینگ‌ها و استقرار ابنيه و تأسیسات موثر است.

نتایج

تحلیل توصیفی پرسشنامه کارشناسان

نتایج توزیع پرسشنامه متخصصان و کارشناسان و بررسی اثرات ایجاد این کمپینگ‌ها به شرح جدول ۱ ارائه شد.

جدول ۱: تحلیل توصیفی پرسشنامه متخصصان و کارشناسان

تعداد (درصد)	میزان	گویی	
-	بسیار مطلوب	وضعیت تبلیغ درباره امکانات رفاهی ، اقامتی و جاذبه های توریستی شهر اصفهان	کیفیت تسهیلات و امکانات اقامتی مربوط به گردشگری در شهر اصفهان
۱۶/۶	مطلوب		
۳۳/۴	متوسط		
۳۳/۳	نامطلوب		
۱۶/۷	بسیار نامطلوب		
۱۰	بسیار مطلوب	عدم وجود برنامه های مورد نیاز توسعه گردشگری در سازمانهای مربوطه	مشکلات و موانع در برابر توسعه گردشگری
۳۴	مطلوب		
۳۰	متوسط		
۲۰	نامطلوب		
۶	بسیار نامطلوب		
۱۲/۵	-	عدم همکاری بین سازمانها و ارگان های زیربط	عدم دسترسی کافی به اقامتگاه ارزان و مناسب
۴۴	-	عدم وجود تبلیغات کافی	
۲۰/۵	-	محدودیت های دسترسی و حمل و نقل(عدم دسترسی مناسب به مکان های گردشگری)	
۷/۵	-	کمبود اقامتگاه های مناسب و کافی برای گردشگران	
۱۵/۵	-	ترافیک	
۳۰		عدم دسترسی به پارکینگ	عملده ترین مشکلات گردشگران در شهر اصفهان
۲۶/۴		عدم دسترسی کافی به اقامتگاه ارزان و مناسب	
۲۵/۱		عدم آشنايی کافی گردشگران درباره امکانات رفاهی، اقامتی و جاذبه های توریستی شهر	
۱۸/۵			

۳۷	بسیار زیاد	نیاز شهر اصفهان به ایجاد و گسترش کمپینگ‌های گردشگری
۳۷	زیاد	
۲۶	متوسط	
-	کم	
-	بسیار کم	
۲۴	بسیار زیاد	احتمال موفقیت کمپینگ‌های گردشگری به عنوان یک محل اقامت مناسب در شهر اصفهان
۳۷	زیاد	
۲۰	متوسط	
۱۶	کم	
۳	بسیار کم	
۱۸	بسیار زیاد	تأثیر کمپینگ‌های گردشگری در جذب گردشگر به شهر اصفهان
۳۴	زیاد	
۲۷	متوسط	
۱۵	کم	
۶	بسیار کم	
۱۶	بسیار زیاد	تأثیر کمپینگ‌های گردشگری در افزایش ماندگاری گردشگران در شهر اصفهان
۳۶	زیاد	
۳۰	متوسط	
۱۳	کم	
۵	بسیار کم	

تحلیل توصیفی پرسشنامه گردشگران

نتایج نشان می‌دهد که ۵۴/۷ درصد گردشگران مرد و ۴۵/۳ درصد زن می‌باشند که به لحاظ سنی اکثر آنها (۷۳/۹ درصد) در گروه سنی ۴۰-۲۰ سال قرار دارند. از کل گردشگران مورد بررسی ۷۷ درصد برای اولین بار، ۳۱ درصد برای دومین بار و ۴۲ درصد برای چندمین بار به اصفهان مسافرت کرده بودند. ۷۱/۲ درصد گردشگران اطلاعاتی در مورد کمپینگ نداشته و نمی‌دانستند که کمپینگ چیست در حالی که ۲۸/۸ درصد آنها آشنایی قبلی با کمپینگ‌ها داشته و ۱۸/۴ درصد قبلًاً در کمپینگ‌ها اقامت داشته‌اند. در پرسشنامه با دادن مشخصات اجمالی از یک کمپینگ فرضی از گردشگر سؤال شد که آیا در صورت وجود کمپینگ با این مشخصات حاضر است در آن اقامت کند که از مجموع ۳۲۲ نفر، ۲۳۵ نفر (۷۳/۱ درصد) به این پرسش پاسخ مثبت و ۷۱/۴ درصد تمایل خود را به اقامت بیشتر در شهر اصفهان در صورت وجود اقامتگاه کمپینگ با امکانات رفاهی مناسب اعلام نمودند. در جدول ۲ تحلیل توصیفی پرسشنامه گردشگران ارائه شده است.

جدول ۲: تحلیل توصیفی پرسشنامه گردشگران

تعداد (درصد)	میزان	گویه
۲۱/۴	زیاد	میزان اطلاعات گردشگران از شهر اصفهان
۲۱/۴	اندک	
۵۷/۲	تا حدودی	
۱۰	بسیار مطلوب	کیفیت تسهیلات و امکانات اقامتی مربوط به گردشگری در شهر اصفهان
۳۴	مطلوب	
۳۰	متوسط	
۲۰	نامطلوب	
۶	بسیار نامطلوب	
۳۵/۵	-	دوستان و آشنايان
۱۴/۵	-	آژانس مسافرتی
۱۳/۵	-	رادیو و تلویزیون
۱۱/۵	-	سایت های اینترنتی
۹/۸	-	روزنامه و مجلات
۱۵/۲	-	بروشورهای تبلیغاتی
۲۱	-	مراکز راهنمایی گردشگری
۲۰	-	نقشه
۱۵/۵	-	کتابچه های راهنمای گردشگری
۱۰/۵	-	هتل ها و اماكن اقامتی
۱۷/۵	-	مردم عادی و رهگذران
۱۵/۵	-	از طریق آشنایی قبلي
۲۳	-	پارک
۱۷/۸	-	مسافرخانه
۱۴/۶	-	هتل
۲۹/۶	-	منزل اقوام و آشنايان
۱۵	-	مدرسه
۵۱/۷	-	بازدید از جاذبه های تاریخی و فرهنگی
۲۲/۵	-	بازدید از جاذبه های طبیعی
۴/۱	-	دیدار از اقوام و دوستان
۳/۵		انجام امور کاری
۲/۹	-	درمان
۱۰/۳	-	سفر به شهر دیگری که اصفهان در مسیر آن است
۵۷/۱		ترافیک
۴۳		عدم دسترسی به پارکینگ
۴۹/۶		عدم دسترسی کافی به اقامتگاه ارزان و مناسب
۳۵/۷		عدم آشنايی کافی گردشگران درباره امکانات رفاهی، اقامتی و جاذبه های توریستی شهر

۲۹	بسیار زیاد	نیاز شهر اصفهان به ایجاد و گسترش کمپینگ‌های گردشگری
۳۴	زیاد	
۱۹	متوسط	
۱۱	کم	
۷	بسیار کم	
۲۵	بسیار زیاد	احتمال موفقیت کمپینگ‌های گردشگری به عنوان یک محل اقامت مناسب در شهر اصفهان
۳۵	زیاد	
۱۹	متوسط	
۱۴	کم	
۷	بسیار کم	
۲۳	بسیار زیاد	تأثیر کمپینگ در جذب گردشگر به شهر اصفهان
۲۹	زیاد	
۱۶	متوسط	
۱۶	کم	
۱۶	بسیار کم	

بررسی و آزمون فرضیه

یکی از مهمترین موارد تصمیم‌گیری آماری، قضاوت در خصوص فرضیه تحقیق است (مهدوی و طاهرخانی، ۱۳۸۳). در این تحقیق با استفاده از آزمونهای همبستگی اسپرمن و پیرسون به بررسی تحلیلی فرضیات اقدام شد.

فرضیه اول: مکان‌یابی کمپینگ‌های گردشگری نقش مهمی در ساماندهی فضایی و کالبدی شهر دارد. در سالیان اخیر حضور چادرهای مسافرتی در گوشه و کنار خیابانها و پارکها، منظر شهرهای کشور را با آسیب جدی روبرو نموده است. دلایل اصلی استقبال گردشگران و مسافران از چادرهای مسافرتی، کاهش هزینه‌های سفر در کنار سهولت استفاده از آن می‌باشد. البته مشکلات ناشی از عدم وجود سایر امکانات خدماتی - رفاهی را نیز نمی‌توان نادیده گرفت. هر ساله شهر اصفهان پذیرای گردشگران بسیاری است و نمی‌توان بدون در نظر گرفتن راهکارهای موقت و هزینه، آنها را ساماندهی نمود. احداث کمپینگ‌های اقامتی بزرگ و بین‌المللی و سرمایه‌گذاری در جهت تأمین امکانات و تسهیلات برای مسافران به صورت ملی و استانی ضرورتی اساسی است. تأسیسات اقامتی شهر اصفهان از جمله هتل‌ها و مسافرخانه‌ها با توجه به حجم مسافران خصوصاً در موقع شلوغ سال کم و دارای هزینه اقامت بالا است ضمن اینکه تأسیسات اقامتگاهی در بخش‌های مرکزی شهر متمرکز شده‌اند و این تمرکز سبب بروز مسائلی چون عدم توجه به کلیه جاذبه‌ها و افزایش ترافیک شده است. بنابر این ایجاد کمپینگ‌های گردشگری در اصفهان با هدف اسکان مسافران و حفظ سیما و منظر شهری امری اجتناب ناپذیر است. به عقیده کارشناسان عمده‌ترین مشکلاتی که در موقع اوج سفر در این شهر ایجاد می‌شود عبارت است از ترافیک، افت کیفیت خدمات و سرویس دهی

به گردشگران و تخریب محیط. همچنین تأثیرات ایجاد کمپینگ‌های گردشگری در شهر اصفهان را می‌توان به صورت کاهش هزینه‌های اقامت گردشگران، افزایش تعداد آنها، نظارت بهتر بر سرویس‌دهی، کاهش ترافیک درون شهری و کاهش آلودگی هوا، ایجاد زمینه رقابت و بهبود کیفیت خدمات، کاهش ازدحام مسافران در مرکز شهر و اسکان آنها در مبادی ورودی و حواشی شهر و در نتیجه بهبود کیفیت خدمات گردشگری بیان نمود.

فرضیه دوم: بین ایجاد و گسترش کمپینگ‌های گردشگری در اصفهان و جذب گردشگران رابطه معنی داری وجود دارد. ضریب همبستگی اسپیرمن کاملاً مبتنی بر مقایس تربیی بوده و با استفاده از آن میزان ارتباط و جهت رابطه بین دو متغیر مشخص می‌شود. نتایج آزمونهای گروه کارشناسان، گردشگران و ترکیب دو گروه نشان می‌دهد که نوعی رابطه معنی دار بین ایجاد و گسترش کمپینگ‌های گردشگری (متغیر مستقل) و افزایش تعداد گردشگران (متغیر وابسته) وجود دارد. همچنین با توجه به ضریب همبستگی ۰/۴۶ می‌توان نتیجه گرفت که ایجاد و گسترش کمپینگ‌های گردشگری بر جذب گردشگران تأثیر گذار است (جدول ۳).

جدول ۳: آزمون بررسی رابطه بین ایجاد و گسترش کمپینگ‌های گردشگری و تعداد گردشگران

گروه	میزان همبستگی	سطح معنی داری	میزان خطای مجاز	نتیجه آزمون
گروه کارشناسان	۰/۴۶	۰/۱	۰/۰۵	H ₀ رد
گروه گردشگران	۰/۴۵۳	۰/۰۰۰	۰/۰۵	H ₀ رد
ترکیب دو گروه	۰/۴۶۷	۰/۰۰۰	۰/۰۵	H ₀ رد

فرضیه سوم: بین ایجاد و گسترش کمپینگ‌های گردشگری در شهر اصفهان با افزایش ماندگاری گردشگران رابطه معنی داری وجود دارد. با توجه به سطح معنی داری محاسبه شده (۰/۰۰۷)، مشخص شد که بین ایجاد و گسترش کمپینگ‌های گردشگری (متغیر مستقل) و افزایش ماندگاری گردشگران (متغیر وابسته) رابطه وجود دارد. با توجه به محاسبه ضریب همبستگی اسپیرمن (۰/۴۸۲) مشخص می‌گردد که بین ایجاد و گسترش کمپینگ‌های گردشگری با افزایش ماندگاری گردشگران رابطه مستقیم وجود دارد (جدول ۴).

جدول ۴: آزمون بررسی رابطه بین ایجاد و گسترش کمپینگ‌های گردشگری با افزایش ماندگاری گردشگران

میزان همبستگی	سطح معنی داری	میزان خطای مجاز	نتیجه آزمون
۰/۴۸۲	۰/۰۰۷	۰/۰۵	H ₀ رد

بحث و نتیجه‌گیری

امروزه اهمیت گردشگری به لحاظ اقتصادی و اشتغال‌زایی به حدی رسیده است که می‌توان آن را به عنوان نیروی محركه اقتصادی هر کشوری محسوب نمود. کمپینگ‌ها می‌توانند با فراهم ساختن خدمات موردنیاز گردشگران در کاهش هزینه سفر مؤثر باشند و منطقه را برای جذب مسافران به واسطه ارائه خدمات اقامتی، تفریحی، ایجاد فرصت‌های شغلی و گسترش خدمات آماده نمایند. نتایج نشان داد اطلاع‌رسانی در خصوص امکانات رفاهی، اقامتی و جاذبه‌های توریستی شهر اصفهان چندان راضی کننده نیست. بنابر این جهت دستیابی به گردشگری پر منفعت و پایدار، می‌باشد تلاشهای زیادی در زمینه تبلیغ صحیح جاذبه‌ها و امکانات گردشگری انجام گیرد. کیفیت تسهیلات و امکانات اقامتی مربوط به گردشگری در شهر اصفهان مناسب ارزیابی شد. بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورتی که به امکانات رفاهی مسافرین توجه شود، میل و رغبت آنان برای سفرهای مجدد به اصفهان دو چندان می‌شود کما اینکه نتیجه نظرسنجی مؤید این امر است و حدود نیمی از مسافران بیش از دو بار به اصفهان مسافرت کرده‌اند. از طرفی عمدت‌ترین مشکلات گردشگران در شهر اصفهان ترافیک، عدم دسترسی به پارکینگ، عدم دسترسی به اقامتگاه ارزان و مناسب و عدم اطلاع کافی از امکانات رفاهی، اقامتی و جاذبه‌های توریستی می‌باشد. به نظر گردشگران و کارشناسان شهر اصفهان نیازمند ایجاد کمپینگ‌های گردشگری به منظور ساماندهی نظام اسکان گردشگران بوده و بیش از نیمی از گردشگران توافق خود را به اقامت در کمپینگ اعلام نموده‌اند. از طرفی گردشگران تمایل خود را به اقامت بیشتر در شهر اصفهان در صورت وجود کمپینگ با امکانات رفاهی مناسب اعلام نمودند. همچنین کارشناسان و گردشگران احتمال موقیت کمپینگ‌های گردشگری را در شهر اصفهان زیاد ارزیابی نمودند. مکان‌یابی صحیح و ایجاد کمپینگ‌های گردشگری نقش مهمی در ساماندهی فضایی و کالبدی شهر دارد. نتایج نشان داد که بین مکان‌یابی صحیح و ایجاد و گسترش کمپینگ‌های گردشگری با ساماندهی کالبدی و فضایی، جذب گردشگران و افزایش ماندگاری آنها ارتباط وجود دارد. با توجه به نتایج، پیشنهاداتی به شرح زیر ارائه می‌شود:

- ایجاد پارکینگ‌های چند طبقه یا پارک سوار در نقاط مختلف به ویژه در مکان‌های گردشگری و اقامت گردشگران.
- ایجاد تسهیلات برای بخش خصوصی و تشویق برای سرمایه‌گذاری در امر ساخت و ساز و تجهیز مراکز اقامتی.
- مشارکت بخش خصوصی در احداث و ایجاد تأسیسات گردشگری از جمله کمپینگ‌ها.
- فراهم نمودن امکانات در جهت توسعه تأسیسات و امکانات اقامتی ارزان و بخسودگی مالیاتی به منظور توسعه این صنعت.

منابع

- آمارنامه شهر اصفهان. ۱۳۸۸. درگاه الکترونیکی شهرداری اصفهان.
 - اکبری، ن. و جمشیدی، ن. ۱۳۸۳. بررسی تمایل به پرداخت گردشگران داخلی برای اقامت در کمپینگ (مطالعه موردي: شهر اصفهان). مجله علوم اداری و اقتصاد، شماره ۴-۳: ۱۲۶-۱۰۷.
 - بیک محمدی، ح. ۱۳۸۶. اصفهان و گردشگری. انتشارات سازمان فرهنگی - تفریحی شهرداری اصفهان.
 - پاپلی یزدی، م.ح. و سقایی، م. ۱۳۸۶. گردشگری(ماهیت و مفاهیم). انتشارات سمت.
 - تقوایی، م. و اکبری، م. ۱۳۸۷. مقدمه‌ای بر برنامه‌ریزی و مدیریت گردشگری شهری. انتشارات پیام علوی.
 - رضوانی، ع.ا. ۱۳۷۴. جغرافیا و صنعت توریسم. انتشارات دانشگاه پیام نور.
 - رنجبریان، ب. و زاهدی، م. ۱۳۸۴. خدمات صنعت گردشگری. انتشارات کنکاش.
 - زمانی فراهانی، ه. ایران، صنعت گردشگری و خدمات مسافرتی. انتشارات موسسه فرهنگی زهد.
 - زنگی آبادی، ع. و رخشانی نسب، ح. ۱۳۸۸. تحلیل آماری فضایی نماگرهای توسعه فضای سبز شهری (مطالعه موردي: مناطق شهری اصفهان). مجله محیط شناسی، سال سی و پنجم، شماره ۴۹.
 - شفقی، س. ۱۳۸۱. جغرافیای اصفهان. انتشارات دانشگاه اصفهان.
 - قره‌نژاد، ح. ۱۳۸۸. صنعت گردشگری و تحلیل‌های اقتصادی آن. انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف‌آباد.
 - کاظمی، ع. ۱۳۸۹. شناسایی مزیت‌های رقابتی در صنعت گردشگری به منظور جذب گردشگران خارجی (مطالعه موردي: استان اصفهان). مجله مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، ۵(۲): ۱۱۰-۹۳.
 - محبوبه‌ای، ش. ۱۳۷۵. مجموعه تفریحی توریستی بندر ارومیه. پایان‌نامه کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه تهران.
 - مهدوی، م. و طاهرخانی، م. ۱۳۸۳. کاربرد آمار در جغرافیا. انتشارات قومس.
 - مهندسان مشاور هفت شهر. ۱۳۸۶. کمپینگ‌های اقامتی در سطح کشور، مرحله سوم: بررسی تجارب کمپینگ‌های خارجی. انتشارات سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری.
 - هنرف، ل.ا. ۱۳۷۶. تصویری از اصفهان پیش از اسلام. میراث جاویدان، شماره ۱۹ و ۲۰.
- 17- Doswell, R. 1997. Tourism: How Effective Management Makes Different Butterworth and Heinemann.
- 18- Gee, C.Y. 1997. International Tourism (A Global Perspective). World Tourism Organization (W.T.O).
- 19- Gilmore, J.H. 2002. Differencing Hospitality Cooperation's via Experiences, Cornell. Hotel and Restaurant,43(3): 87-92.
- 20- Gracan, D., Zadel, Z. and Birin, N. 2010. Camping tourism With the purpose of lengthening the tourist season in Croatian tourism. Tourism & Hospitality,106-119.

- 21- Williams, A. 2006. Tourism Hospitality Marketing: Fantasy, Feeling and Fun. Journal of Contemporary Hospitality Management, 18 (6): 482-491.

Archive of SID